

REFORMATIE - NIEUWS

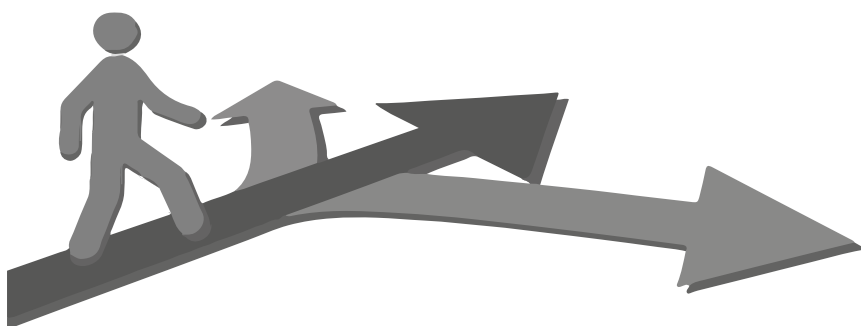
Jaargang 21 nummer 3 2016

Reformatie - Nieuws

Jaargang 21 nummer 1

Inhoud

<i>Ken uzelf</i>	3
<i>“Hoopvolle gevangenen”</i>	4
<i>Ijverig zijn door te kiezen</i>	8
<i>De uitstorting van de late regen</i>	12

Uitgegeven door:

The Reformation Herald
Official Church of the Seventh
Day Adventist Reform Movement
P O Box 7240, Roanoke
VA 24019, USA
Web: <http://www.sdarm.org>

Nederland

Zevende Dags Adventisten
Refomatiebeweging
Mezenhof 41
9561 CC Ter Apel
Bankrekening:
NL27 INGB 0004 294694
BIC Nummer: INGBNL2A
Web: <http://www.zda-ref.nl>

Suriname

Zevende Dags Adventisten
Reformatiebeweging
Lombestraat 10
Paramaribo
Boerbuiten
Postbus 8141
Web: <http://www.zda-ref.nl>

KEN UZELF

“Ken uzelf” was het belangrijkste motto van de vermaarde leraar Socrates in het begeleiden van zijn studenten. Maar wat nog belangrijker is, de door de hemel geïnspireerde apostel Paulus vertelt ons iets dergelijks, dat wij onszelf moeten onderzoeken om te zien of wij werkelijk in het geloof van Christus blijven. Hij gebiedt ons: Onderzoek uzelf, of gij in het geloof zijt, beproeft uzelf (2 Korinthe 13:5). Als wij deze zaak bekijken, komen wij tot de conclusie, dat het kennen van onszelf heel belangrijk is voor het leven, en vooral voor onze eeuwige zaligheid.

Er zijn twee manieren om onszelf te onderzoeken. Een is de methode van de Farizeeën. Waarom beschouwden zij zich als goede en rechtvaardige mensen? Omdat zij zich vergeleken met zichzelf. Hoe slechter de mensen waren, waarmee zij zich vergeleken, hoe beter de Farizeeën zich voelden. Dit is een zeer gevaarlijke methode. Paulus schreef aan de broeders in Korinthe: ‘Want wij durven onszelf niet verrekenen of vergelijken met sommigen, die zichzelf prijzen; maar dezen verstaan niet, dat zij zichzelf met zichzelf meten. En zichzelf met zichzelf vergelijken’ (2 Korinthe 10:12).

De tweede methode, en de enige veilige manier, is onszelf kennen door God en Christus te kennen. Jezus bad tot Zijn Vader ten behoeve van ons: ‘En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt’ (Johannes 17:3).

“(Zie Johannes 17:3). Deze woorden betekenen veel. Alleen door Christus te kennen weten wij wie God is. Hij, Die door God gezonden is, roept allen op om naar deze woorden te luisteren. Het zijn Gods woorden en iedereen moet daar acht op slaan; want door deze woorden zullen zij geoordeeld worden. Een reddende kennis van Christus

b e t e k e n t

verlevendigd te worden door een geestelijk kennen om Zijn woorden in praktijk te brengen. Zonder dit kennen is al het andere waardeloos.”-Bijbelcommentaar, blz. 416.

Alleen door het kennen van Christus door biddende Zijn Woord te bestuderen en het te gehoorzamen kunnen wij echt onszelf kennen. Dit resulteert in een duidelijke diagnose van onze zondige toestand en een besef van onze behoefte aan een Verlosser. Het helpt ons God lief te hebben en onze naasten als onszelf. Onze zelfverheffing smelt dan in het stof. Dit zal ons leiden tot het overgeven van ons hele leven aan Jezus als onze enige hoop op verlossing en als onze enige echte Voorbeeld.

In de brief aan de Hebreeuwse gelovigen spoort Paulus ons aan om ‘Ziende op de overste Leidsman en Voleinder des geloofs, Jezus, Die voor de vreugde, die Hem voorgesteld was, het kruis heeft verdragen, en schande veracht, en is gezeten aan de rechterhand van de troon van God. Want aanmerkt Deze, Die zulk een tegenspreken van de zondaren tegen Zich heeft verdragen, opdat gij niet verflauwt en bezwijkt in uw zielen’ (Hebreeë 12: 2-3).

De apostel zegt niet, dat slechts één blik op Christus genoeg is. Wij moeten naar Hem blijven kijken. Als wij dat doen, zullen wij onze zondige toestand leren kennen, maar wij worden niet ontmoedigd, omdat wij Zijn liefde voor ons zien, en wij worden veranderd door het voortdurende kijken.

‘En wij allen, met ongedekte aangezicht de heerlijkheid des Heeren als in een spiegel aanschouwende, worden naar hetzelfde beeld in gedaante veranderd, van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des Heeren Geest’ (2 Korinthe 3:18).

“Het gevoel van onwaardigheid zal het hart ertoe brengen te hongeren en te dorsten naar gerechtigheid, en dit verlangen zal niet teleurgesteld worden. Zij, die in hun hart plaats maken voor Jezus, zullen Zijn liefde verwerven. Allen, die verlangen de gelijkenis van Gods karakter te dragen, zullen tevreden gesteld worden. De Heilige Geest laat een ziel, die op Jezus ziet, nooit hulpeloos staan. Hij neemt uit de dingen van Christus en toont ze hem. Indien het oog op Christus gevestigd blijft, houdt het werk van de Geest niet op, totdat de ziel in overeenstemming is gebracht met Zijn beeld. Het zuivere element van liefde zal de ziel verruimen, en aan haar het vermogen geven voor hogere bekwaamheden, voor bredere kennis aangaande de hemelse dingen, zodat de ziel niet hoeft te berusten in een tekort aan volheid. “Zalig, die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid; want zij zullen verzadigd worden’ (Matthéüs 5:6).”-De Wens der Eeuwen, blz. 254.

Door de Vader te kennen door Christus, Christus te kennen door Zijn Woord kunnen wij onszelf kennen en volledige verlossing vinden in het Lam van God, dat de zonden der wereld wegneemt (Johannes 1:29), vooral onze eigen zonden. Hem zij de heerlijkheid!

“HOOPVOLLE GEVANGENEN”

door D. P. Silva

Na een verblijf van 70 jaar onder Babylonische gevangenschap, zoals geprofeteerd was door Jeremia, ondernam slechts een klein overblijfsel van ongeveer 50.000 mensen de moeilijke reis terug naar Jeruzalem. De stad was verwoest, de muren waren afgebroken en het volk was omringd door verbitterde vijanden, door wie Satan probeerde het herstellen van de aanbidding van de ware God te verhinderen. Omdat Israël het enige volk was, dat de hemelse beginsels vertegenwoordigde, spaarde Satan zijn duivelse plannen niet om hen te ontmoedigen en zelfs te vernietigen. God zond twee grote profeten, Haggai en Zacharia, om het volk te bemoedigen met de verzekering, dat God met hen was en hen zou versterken om de muren, de tempel en de stad weer op te bouwen.

De meesten van de Israëlieten wilden liever in Babylon blijven, waar zij comfortabele huizen hadden gebouwd, in plaats van de gevaarlijke en moeilijke reis naar een stad in puin te maken.

De eerste goddelijke oproep door de profeet aan het volk was: ‘Keert weer tot Mij, zegt de Heere der heerscharen, zo zal Ik tot u weerkeren’ (Zacharia 1:3).

Toen vroeg de profeet de Heer: ‘Hoe lang zult Gij U niet ontfermen over Jeruzalem, en over de steden van Juda, op welke Gij gram geweest zijt, deze

zeventig jaren? En de Heere antwoordde ... goede woorden, troostende woorden’ (vers 12-13).

En de Heere voegde eraan toe: ‘Ik ben tot Jeruzalem weergekeerd met ontfermingen; Mijn huis zal daarin gebouwd worden, spreekt de Heere der heerscharen, en het richtsnoer zal over Jeruzalem uitgestrekt worden’ (vers 16).

Onze Heere is een God van liefde, genade en barmhartigheid, en vol mededogen. Ondanks de opstandigheid van Zijn volk Israël was Hij met hen een lange tijd. Hij was meer dan bereid om hen te leiden, te verlossen en te beschermen, zolang zij bereid waren Zijn aanwijzingen aan te nemen. De profeet toonde de grote belangstelling van God in hun welvaart met deze woorden: ‘Die u aanraakt, raakt Zijn oogappel aan’ (Zacharia 2:8).

Zacharia had een zeer geruststellend visioen, waarin hij de hogepriester Jozua zag, die bemiddelde voor zijn volk voor Jezus (de Engel van het eeuwigdurende verbond). In dit visioen beschuldigde Satan Gods volk en Jozua van zonde en vroeg de Heer toestemming om Zijn ongehoorzame kinderen te vernietigen.

‘Jozua was bekleed met vuile klederen’ (Zacharia 3:3), zijn volk vertegenwoordigend voor de Heer. Hij kon de beschuldigingen van Satan niet ontkennen, maar hij toonde hun berouw en geloof

in de Verlosser. Zacharia vertegenwoordigde beiden, Jozua en het volk als gerechtvaardigd door het geloof in de beloofde Messias, en de Heer gaf hem de zekerheid van het vergeven van de zonden met deze mooie woorden: 'Zie, Ik heb uw ongerechtigheid van u weggenomen, en Ik zal u wisselklederen aandoen' (vers 4).

Na dat de Heer kracht van boven beloofde aan Zijn volk om hen in staat te stellen om het noodzakelijke reformatiewerk uit te voeren: 'Niet door kracht, noch door geweld, maar door Mijn Geest zegt de Heere der heerscharen' (Zacharia 4:6).

Met de aanvullende zekerheid, dat 'de handen van Zerubbabel hebben dit huis gegrondvest; zijn handen zullen het ook voleinden' (vers 9).

Een andere goddelijke oproep werd aan het volk gegeven om hen te instrueren, hoe om te gaan met hun medebroeders en zusters: 'Richt een waarachtig gericht, en doet goedertierenheid en barmhartigheid, de een aan de ander. En verdrukt de weduwe noch de wees, de vreemdeling noch de ellendige; en denkt niet in uw hart de een het kwaad van de ander.' (Zacharia 7:9-10).

'Dit zijn de dingen, die gij doen zult: Spreekt de waarheid, een ieder met zijn naaste; oordeelt de waarheid en een oordeel des vredes in uw poorten. En denkt niet de een het kwaad van de ander in uw hart, en hebt een valse eed niet lief; want al deze zijn dingen, die Ik haat, spreekt de Heere' (Zacharia 8:16-17).

De Heer beloofde ook de komst van de Messias, Jezus, om Zijn kinderen te herstellen naar de gunst van de Heer door een volmaakt leven en dood als een ultiem offer. 'Verheug U zeer, gij dochter Sions! Juich, gij dochter Jeruzalems! Ziet, uw Koning zal u komen, rechtvaardig, en Hij is een Heiland; arm, en rijdende op een ezel, en op een veulen, een jong der ezelinnen' (Zacharia 9:9).

Christus zou het eeuwigdurende verbond vervullen. Door Zijn offer aan het kruis zou Hij Zijn volk verlossen van de put van wanhoop om hen te plaatsen op een hoger geestelijk niveau voor de hemel. 'U ook aangaande, o Sion, door het bloed van uw verbond, heb Ik uw gebondenen uit de kuil, waar geen water in is, uitgelaten' (vers 11).

Gebaseerd op de verdienste van het verbond der genade nodigde God Zijn volk uit tot Zich met deze mooie woorden: 'Keert gij weer tot de sterkte, gij gebondenen, die daar hoopt, ook heden verkondig Ik, dat Ik u dubbel zal teruggeven' (vers 12).

Deze geïnspireerde uitdrukking, 'gebondenen, die daar hoopt', geeft het idee van een volk, dat het niet zal opgeven. Hoop is een onderdeel van hun leven. En de Heere richt Zich tot dit kleine overblijfsel met bemoedigende woorden: 'Keert u tot de sterkte'. Dan is onze hoop gevestigd op een zeer stevig fundament.

Zeker, Christus is onze sterkte.

De psalmist drukt zijn vertrouwen in de Heere uit, zeggende: 'God is ons een Toevlucht en Sterkte, Hij is krachtig bevonden, een Hulp in benauwdheden. Daarom zullen wij niet vrezen, al veranderde de aarde haar plaats, en al werden de bergen verzet in het hart van zeeën' (Psalm 46:2-3).

Micha paste deze titel toe op Christus, toen hij zei: 'En gij, schaapestoren, gij Ofel der dochter Sions, tot u zal komen, de vorige heerschappij, het koninkrijk van de dochter van Jerusaleem' (4:8).

Nahum gebruikte andere woorden om dezelfde waarheid over Christus te zeggen: 'De Heere is goed, Hij is tot sterkte in de dag der benauwdheid en Hij kent hen, die op Hem betrouwen' (1:7). Let op deze geïnspireerde gedachte: Christus is een sterkte voor hen, die op Hem vertrouwen.

Wanneer worden wij beschermd binnen de sterkte van de Heer? Wanneer wij ons leven volledig overgeven aan Christus.

"Wanneer de ziel zich aan Christus overgeeft, neemt een nieuwe macht bezit van het nieuwe hart. Er wordt een verandering teweeggebracht, die de mens nooit zelf kan bewerken. Het is een bovennatuurlijk werk, dat een bovennatuurlijk element brengt in de menselijke natuur. De ziel die aan Christus is overgegeven, wordt Zijn eigen burcht, die Hij bezet houdt in een opstandige wereld, en het is Zijn bedoeling, dat deze ziel geen ander gezag zal kennen dan het Zijne. Een ziel, die op deze wijze in het bezit is van de hemelse machten, is onaantastbaar voor de aanvallen van Satan. Maar tenzij wij ons aan de heerschappij van Christus overgeven, zullen wij geregeerd worden door de boze. Het is onvermijdelijk, dat wij in de macht zijn van één van de beide grote machten, die strijden om de oppermacht in deze wereld. Het is niet noodzakelijk, dat wij moedwillig kiezen voor het koninkrijk der duisternis, om onder de heerschappij daarvan te komen. We behoeven slechts na te laten ons te verbinden met het koninkrijk des lichts. Indien wij niet samenwerken met de hemelse machten, zal Satan bezitnemen van het hart en het tot zijn woonplaats maken. De enige verdediging tegen de boze is het wonen van Christus in het hart, door geloof in Zijn gerechtigheid. Indien we niet volkomen verbonden worden met God, kunnen we nooit de onheilige gevolgen van eigenliefde, genotzucht en verleiding tot zondigen weerstaan. We laten misschien vele verkeerde gewoonten na, een tijd lang verlaten we misschien het gezelschap van Satan; maar zonder leven gevende band met God, door overgave van onszelf aan Hem, van ogenblik tot ogenblik, zullen we overwonnen worden. Zonder persoonlijke kennis van Christus en zonder een voortdurende gemeenschap zijn we overgeleverd aan de genade van de vijand en

zullen ten slotte doen, wat hij zegt.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 274.

In dit prachtige citaat vinden wij erg belangrijke en roostende waarheden. Als wij ons leven teruggeven aan Christus, komen wij in een onneembare sterkte, die de vijand niet kan binnenkomen, omdat Christus veel krachtiger is dan de vijand. De bekeerde ziel zelf wordt een sterkte onder leiding van de Heilige Geest. Wij kunnen in de sterkte gehouden worden door geloof in Christus en een levendige verbinding met God door gebed en gehoorzaamheid aan Zijn Woord. Deze overgave is geen aparte gebeurtenis, maar een voortdurende verbinding met de Heer. Elke keer, dat wij deze levendige verbinding verwaarlozen, zullen wij in problemen zijn en een gemakkelijke prooi voor de vijand.

Van slaven van de zonde tot dienaren van Christus

Er zijn miljoenen mensen, die gevangenen van de vijand zijn, slaven van de zonde en slechte gewoonten, en ‘geen hoop hebbende, en zonder God in de wereld’ (Efeze 2:12). In het volgende vers toont Paulus een heel ander beeld: ‘Maar nu in Christus Jezus, zijt gij, die eertijds verre waart, nabij geworden door het bloed van Christus’ (vers 13).

“Christus werd het zondeloze offer voor een schuldig geslacht. Daarmee maakte Hij mensen tot krijgsgevangenen van de hoop, zodat zij, door berouw tegenover God, vanwege het breken van Zijn heilige wet, en door geloof in Christus als hun Borg, hun Plaatsvervanger en hun Gerechtigheid, teruggebracht konden worden tot trouw aan God en tot gehoorzaamheid aan Zijn heilige wet.” –*Christus Weerspiegelen*, blz. 52.

Wij moeten deze hoop niet zelfzuchtig alleen voor onszelf houden. Zodra wij deze hoop hebben ontvangen, moeten wij deze brengen aan hen, die wanhopig zijn.

“De leden van de gemeente moeten nu hun afvalligheid en druk op elkaar belijden. Mijn broeders en zusters, sta niets toe om binnen te komen, dat u zal scheiden van elkaar of van God. Praat niet over de verschillen van mening, maar verenig u in de liefde van de waarheid, zoals deze is in Jezus. Kom tot God en pleit op het vergoten bloed van de Verlosser als een reden, waarom u hulp ontvangen zal in de strijd tegen het kwaad. U zult niet tevergeefs pleiten. Als u dichterbij God komt met oprecht berouw en in volle zekerheid van geloof, zal de vijand, die probeert u te vernietigen, overwonnen worden.

Keer weer tot de Heer, gij hoopvolle gevangenen. Zoek kracht van God, de levende God. Toon een onwankelbaar, nederig geloof in Zijn kracht en Zijn bereidheid om te redden. Van Christus

stroomt de levende stroom van verlossing. Hij is de Fontein van het leven, de Bron van alle kracht. Als wij in geloof beslag leggen op Zijn sterkte, zal Hij veranderen, wonderbaarlijk veranderen, het meest hopeloze, ontmoedigende vooruitzicht. Hij zal dit doen voor de heerlijkheid van Zijn naam.

God roept Zijn getrouwen op, die in Hem geloven, om moedig te praten met degenen, die ongelovig en hopeloos zijn. Moge de Heer ons helpen om elkaar te helpen en Hem te bewijzen door een levend geloof.” –*Testimonies* 8, blz. 11-12.

De zalige Hoop

In de brief aan Titus spreekt Paulus over ‘de zalige hoop en verschijning der heerlijkheid van de grote God en onze Zaligmaker Jezus Christus; die zichzelf voor ons gegeven heeft, opdat Hij ons zou verlossen van alle ongerechtigheid, en Zichzelf een eigen volk zou reinigen, ijverig in goede werken’ (2:13-14).

De tweede komst van Christus is ‘onze zalige hoop’, het hoogtepunt van het verlossingsplan. Al onze hoop zal vervuld worden, wanneer onze Verlosser en Heer zal verschijnen op de wolken des hemels om Zijn volk mee te nemen naar de hemelse verblijfplaats.

“Jezus komt spoedig; en het is voor ons, die deze plechtige waarheid geloven, om de waarschuwing aan de wereld door te geven. Wij moeten tonen door onze kleding, onze spraak en onze daden, dat onze gedachten gericht zijn op iets beters dan het zakelijke en de genoegens van dit korte leven. Wij zijn slechts pelgrims en vreemdelingen hier, en moeten enig bewijs leveren, dat wij klaar zijn voor en wachten op de verschijning van onze goddelijke Heer. Laat de wereld zien, dat u op weg bent van hier naar een beter land, beste lezer, naar een onsterfelijke erfenis, die niet voorbij gaat; dat u zich niet kunt veroorloven uw leven te wijden aan de dingen van deze wereld, maar dat u zorgt zich voor te bereiden op het huis, dat u te wachten staat in het koninkrijk van God.

Hoe zullen wij deze voorbereiding doen? Door onze eetlust en hartstochten in onderwerping te brengen aan de wil van God en in ons leven te tonen de vruchten van heiligheid. Wij moeten rechtvaardig en met liefdevolle barmhartigheid handelen, en nederig wandelen voor God. Wij moeten Christus toelaten in onze harten en huizen. Wij moeten liefde, medeleven en ware hoffelijkheid tegenover elkaar ontwikkelen. Ons geluk is afhankelijk van het volgen van deze weg. De reden, dat er zo veel hardvochtige mannen en vrouwen zijn in de wereld, is, omdat edelmoedige genegenheid gezien wordt als zwakheid en niet is aangemoedigd en maar onderdrukt. Als wij tedere harten zouden hebben, zoals Jezus had, toen Hij op de aarde was, en geheiligd medeleven, zoals de engelen voor dwalende stervelingen hebben, moeten wij de eenvoudige, onaangetaste

gevoelens van de kindertijd ontwikkelen. Dan zullen wij worden geleid door de hemelse beginsels, die verfijnen en verheffen in hun neiging.

Ons leven moet worden gewijd aan het goede en het geluk van anderen, zoals bij onze Zaligmaker. Dit is de vreugde van de engelen, en het werk, waarmee zij steeds bezig zijn. De geest van Christus' zelfopofferende liefde is de geest, die de hemel doordringt en de bron is van zijn zaligheid. En het moet onze geest zijn, als wij geschikt willen zijn voor de samenleving van het engelenheir. In de juiste verhouding, als de liefde van Christus ons hart vervult en ons leven leidt, zullen egoïsme en gemakzucht worden overwonnen; het zal ons een genoegen zijn anderen te dienen en om de wil van onze Heer te doen, die wij spoedig hopen te zien.” –*The Signs of the Times*, 10 november 1887.

Er is een zeer interessante parallel tussen het overblijfsel van Israël in de tijd van Zacharia, en de Zevende Dags Adventisten Reformatiebeweging. Weinig in aantal met een geloof, dat ons scheidt van de wereld, zonder wereldlijke macht, wij zijn alleen afhankelijk van de genade van God en de kracht van de Heilige Geest om onze profetische taak te vervullen om door de Heer gebruikt te worden om Zijn wereldwijde plan af te maken.

De schrijver van Openbaring voorzag het ware overblijfsel en schreef: ‘En de draak vergrimde op de vrouw, en ging heen om krijg te voeren tegen de overigen van haar zaad, die de geboden Gods bewaren en het getuigenis van Jezus Christus hebben’ (Openbaring 12:17).

“Het visioen van Zacharia over Jozua en de Engel heeft met name betrekking op de ervaring van Gods volk in de slotgebeurtenissen tijdens de Grote Verzoendag. De laatste gemeente zal grote beproevingen en verdrukkingen meemaken. Zij, die de geboden van God en het geloof van Jezus bewaren, zullen de woede van de draak en zijn scharen ondervinden. Satan telt de wereld als zijn onderdanen; hij heeft zelfs macht over vele belijdende christenen. Maar hier staat een kleine groep, die weerstand biedt aan zijn oppergezag. Als hij hen van de aarde zou kunnen wegdoen, zou zijn overwinning volledig zijn. Zoals hij de heidense volken heeft beïnvloed om Israël uit te roeien, zal hij in de nabije toekomst de goddeloze machten op aarde aansporen Gods volk uit te roeien. Van de mensen zal worden geëist, dat ze gehoorzaamheid bewijzen aan de menselijke instellingen, die in strijd zijn met Gods wet.

Zij, die trouw zijn aan God, zullen worden bedreigd, aangeklaagd en vogelvrij verklaard. Ze zullen worden verraden door zowel ouders en familie, door broeders en vrienden, tot de dood toe (Lukas 21:16). Hun enige hoop is in Gods barmhartigheid; hun enige verdediging is het gebed. Zoals Jozua pleitte bij de Engel, zal het overblijfsel, met gebroken hart en onwankelbaar

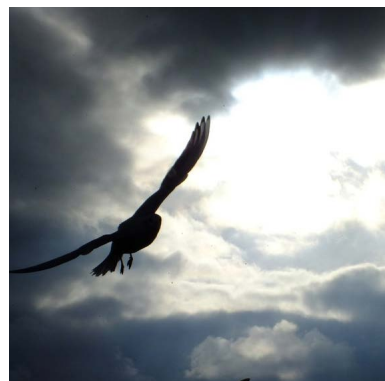
geloof, pleiten op vergeving en verlossing door Jezus, hun Voorspraak. Ze zijn zich ten volle bewust van hun zondige leven, ze zien hun zwakheden en onwaardigheid; en ze staan bloot aan wanhoop...

Terwijl Gods volk zich voor Hem verootmoedigt en smeekt om een rein hart, wordt geboden: ‘Doet de vuile klederen weg,’ en de bemoedigende woorden worden gehoord: ‘Zie, Ik neem uw ongerechtigheid van u weg, Ik trek u feestklederen aan’ (Zacharia 3:4). Het vlekkeloos gewaad van Christus' gerechtigheid wordt gegeven aan de beproefde, verzochte, getrouwe kinderen van God. Het verachte overblijfsel wordt met heerlijke gewaden bekleed om nooit meer door het verderf van de wereld te worden besmet. Hun namen blijven staan in het boek des levens van het Lam, dat de namen bevat van de getrouwen uit alle tijden. Ze hebben de verleidingen van de bedrieger weerstaan; het dreigen van de draak heeft hen niet afgebracht van hun trouw aan God. Nu zijn ze voor altijd veilig voor de list van de verleider. Hun zonden zijn gelegd op de bewerker van zonde. Een reine tulband wordt op hun hoofd geplaatst.” –*Profeten en Koningen*, blz. 359, 361.

“Wij moeten op Christus zien. Onbekendheid met Hem maakt de mensen zo trots op hun eigen gerechtigheid. Als wij nadenken over Zijn reinheid en uitnemendheid, zullen wij onze eigen zwakheid en armoede in hun ware licht zien. Wij zullen zien, dat wij hopeloos verloren zijn, bekleed met het kleed van zelfvoldaanheid, zoals dat van elke andere zondaar. Wij zullen beseffen dat, wanneer wij ooit gered zullen worden, dit niet zal zijn door onze eigen goedheid, maar door Gods oneindige genade.” –*Lessen uit het Leven van Alledag*, blz. 93.

“Gekleed in de wapenrusting van Christus' gerechtigheid is de gemeente gereed voor de laatste strijd. ‘Schoon als de blanke maan, stralend als de gloeiende zon, en geducht als krijgsscharen’ (Hooglied 6:10), is ze gereed om de wereld in te gaan, overwinnende en om te overwinnen.” –*Profeten en Koningen*, blz. 445.

Bent u, beste lezer, een hoopvolle gevangene? Laten wij naar onze sterkte gaan, onze Heere en Zaligmaker Jezus Christus. Terwijl wij in Hem blijven, heeft Satan geen macht om ons te scheiden van onze goddelijke veiligheid.

IJVERIG ZIJN DOOR TE KIEZEN

Een samenstelling uit de Bijbel en de geest der profetie met toevoegingen door B. Montrose

Als wij denken aan vurige liefde voor God, komt een belangrijk gegeven in de gedachte: Ijverig zijn.

De geschiedenis heeft tal van voorbeelden van misplaatste ijver, maar de Heer vraagt ons toch de echte te ontwikkelen in Zijn oproep: 'Zo wie Ik liefheb, die bestraf en kastijd Ik; wees dan ijverig, en bekeer u' (Openbaring 3:19).

Om ijverig voor God te zijn is een besluit. Wij moeten niet wachten op een of andere ramp of ernstige crisis om ons tot daden te dwingen; wij moeten ijverig zijn voor God, want het is het juiste ding om te doen, of wij er zin in hebben of niet.

Wanneer onze ijver weg kwijnt, moeten wij naar Golgotha kijken. 'Hij geeft de moeden kracht, en Hij vermenigvuldigt de sterkte hem, die geen krachten heeft' (Jesaja 40:29).

Wij hoeven niet te wachten op ijver. Wij moet ervoor kiezen uit principe. nederig bedenken, dat 'wij onnutte dienstknechten zijn, maar gedaan hebben, wat wij

schuldig waren te doen' (Lukas 17:10).

De psalmist beschrijft zijn ijver voor de Heer en de manier, waarop het verkeerd begrepen werd door anderen. 'Laat hen door mij niet beschaamd worden, die U verwachten, o Heere, Heere der heerscharen; laat hen door mij niet te schande worden, die U zoeken, o God Israëls! Want om Uwentwil draag ik versmaadheid; schande heeft mijn aangezicht bedekt. Ik ben mijn broederen vreemd geworden, en onbekend aan de kinderen van mijn moeder. Want de ijver van Uw huis heeft mij verteerd; en de smaadheden van hen, die U smaden, zijn op mij gevallen. En ik heb geweend in het vasten mijner ziel; maar het is mij geworden tot allerlei smaad. En ik heb een zak tot mijn kleed aangedaan; maar ik ben hun tot een spreekwoord geworden' (Psalm 69:7-12).

Dit soort ijver werd geopenbaard in het leven van Jezus op aarde, toen het 'Pascha der Joden nabij was, en Jezus op ging naar Jeruzalem, en Hij vond in de tempel

hen, die ossen, en schapen en duiven verkochten, en de wisselaars daar zittende. En een gesel van touwtjes gemaakt hebbende, dreef Hij ze allen uit de tempel, ook de schapen en de ossen; en het geld van de wisselaars stortte Hij uit, en keerde de tafels om. En Hij zeide tot hen, die de duiven verkochten: Neemt deze dingen van hier weg; maakt niet het huis Mijns Vaders tot een huis van koophandel. En Zijn discipelen werden indachtig, dat er geschreven is: De ijver van Uw huis heeft mij verslonden' (Johannes 2:13-17).

Ijver in de eerste gemeente

“Paulus kon niet werken, zoals hij gehoopt had, toch kon hij, voor het einde van zijn gevangenisstraf van twee jaar, zeggen: ‘Mijn banden in Christus zijn openbaar geworden in het ganse rechthuis, ook aan alle anderen’, en die de groeten sturen aan de Filippensen, hij noemt vooral hen, die tot het hof van Caesar behoren.

De ijver en trouw van Paulus en zijn medewerkers, met niet minder dan het geloof en de gehoorzaamheid van die bekeerlingen tot het christendom, onder verboden omstandigheden, zullen een vermaning zijn voor luiheid en ongeloof bij de volgelingen van Christus. Laten wij nooit door ons menselijke, kortzichtige oordeel de plannen en het werk van God beperken. Laten wij ons nooit verontschuldigen om ons in te spannen om zielen voor Christus te winnen, ook op de minst belovende velden. De apostel en zijn ondergeschikte predikers zouden hebben aangevoerd, dat de bedienden van Nero werden onderworpen aan de felste verleidingen, omringd door de meest grote belemmeringen, blootgesteld aan de meest bittere tegenstand en dat onder dergelijke omstandigheden het tevergeefs zou zijn hen op te roepen tot berouw en geloof in Christus. Zullen zij overtuigd worden van de waarheid, hoe konden zij dan gehoorzaamheid betonen? Maar het evangelie werd uitgereikt aan die zielen, en er waren enigen onder hen, die besloten te gehoorzamen tegen elke prijs. Ondanks de obstakels en gevaren wilden zij in het licht wandelen, vertrouwend op God voor de gelegenheid om hun licht te laten schijnen aan anderen.

Wie wordt geplaatst in omstandigheden, gunstiger voor een godsdienstig leven, of die grotere offers moet brengen, grotere gevaren tegenkomt, of fellere tegenstand ontmoet, zou dan de omwisseling volgen van heidendom tot christendom voor degenen, die aan het hof van Caesar dienden? Niemand kan zo geplaatst zijn, dat hij God niet kan gehoorzamen. Er bestaat te weinig geloof bij de christenen van deze tijd. Zij zijn bereid te werken voor Christus en Zijn zaak, alleen wanneer zij zelf een verwachting kunnen zien van gunstige resultaten. Goddelijke genade zal de inspanningen van elke ware gelovige helpen.

Die genade is genoeg voor ons onder alle

omstandigheden. De Geest van Christus zal zijn vernieuwende, verbeterende kracht uitoefenen op het karakter van allen, die gehoorzaam en trouw zullen zijn.” –Sketches from the Life of Paul, blz. 294-296.

De fout van Jehu vermijden

Als de Heer ons aansteekt tot ijver, is het beter niet zo zelfingenomen te worden daarover als Jehu, die pochte: ‘Ga met mij, en zie mijn ijver aan voor de Heere’ (2 Koningen 110:16). Waarom?

“Als Satan zielen niet gevangen kan houden in het ijs van onverschilligheid, zal hij proberen ze in het vuur van het fanatisme te duwen. Wanneer de Geest van God te midden van Zijn volk komt, grijpt de vijand zijn kans om ook op verschillende geesten in te werken. Hij leidt hen ertoe hun eigen bijzondere karaktertrekken met het werk van God te vermengen. Zo bestaat er altijd het gevaar, dat zij hun eigen geest met het werk laten vermengen en dat daaruit onverstandig handelen voortkomt. Velen zijn bezig met een werk, wat zij zelf verzonnen hebben en wat niet door God is ingegeven.” –Geest, Karakter en Persoonlijkheid, blz. 39.

“De waarheid heeft bezitgenomen van harten. Het is geen opwelling, maar een ware terugkeer naar de Heer, en de verdorven wil van de mens is ondergeschikt gemaakt aan de wil van God...

Als de vijand afzonderlijke leden tot fanatisme kan aanzetten, is hij zeer tevreden. Zo kan hij meer schade aanrichten dan wanneer er helemaal geen godsdienstige opleving was geweest. Wij weten, dat er nog nooit een godsdienstige opleving heeft plaats gevonden zonder, dat Satan zijn best heeft gedaan zich ermee te bemoeien, en in deze eindtijd zal hij dit meer doen dan ooit tevoren. Hij ziet, dat hij weinig tijd heeft, en hij zal met alle bedrieglijkheid der onrechtvaardigheid werken om dwalingen en onjuiste opvattingen en zienswijzen te vermengen met het werk van God, en de mensen van God in verkeerde posities te drukken.” –Getuigenissen voor de Gemeente 5, blz. 523.

Overwinnende ijver

Onze enige zekere verdediging tegen hardnekkige zonden is bidden, dagelijks en elk uur bidden. Niet de ene ijverig en de volgende zorgeloos, maar door waakzaamheid en ernst steeds verlevendigd door de omgang met God. Bidden is noodzakelijk, en wij moeten niet wachten op gevoel, maar bidden, vurig bidden, of wij willen of niet. De hemel staat open voor onze gebeden. Het gebed is het kanaal, dat onze dankbaarheid en verlangens van de ziel naar de goddelijke zegen leidt voor de troon van God, om terug te keren tot ons in verfrissende stromen

van goddelijke genade. Bij zeer velen heeft men dit kanaal laten dichtvriezen, en dan is de verbinding met de hemel onderbroken.... O, dat wij meer tijd op onze knieën zouden besteden en minder tijd aan het plannen maken voor onszelf en aan het denken, hoe wij een of ander geweldig ding kunnen doen.” –This Day with God, blz. 277.

Hoe ijverig en berouwvol te zijn

‘Wees ijverig en bekeer u’, is de vermaning van Jezus aan de Laodicea gemeente. Er is iets om berouw over te hebben. Wereldse gezindheid, egoïsme en hebzucht gebben hun geestelijk leven uitgehold. Terwijl zij zichzelf vleien, dat zij rijk zijn, ‘en verrijkt geworden, en hebt geens dings gebrek’, verklaart Christus hen, gij zijt ellendig, en jammerlijk, en arm, en blind, en naakt’ (Openbaring 3:17).

‘Een van de grootste gevaren, die de gemeente bedreigen, is de liefde van de wereld. Hieruit ontstaan de zonden van egoïsme en hebzucht. Bij velen is het, hoe meer zij krijgen van de aardse schatten, hoe meer zij hun verlangens daarop stellen en nog steeds reiken naar meer... Velen, die belijden te geloven, dat wij nu de laatste waarschuwing aan de wereld geven, streven met al hun energie om zich te plaatsen in een dergelijke positie, dat het gemakkelijker zou zijn voor een kameel om door het oog van een naald te gaan dan voor hen om het koninkrijk binnen te gaan.

Satan maakt gebruik van alle middelen, die hij kan bedenken om de volgelingen van Christus ten val te brengen. Met wonderbare vaardigheid en sluwheid past hij zijn verleidingen toe op de speciale aard van een ieder. Zij, die van nature egoïstisch en hebzuchtig zijn, verleidt hij vaak door het op hun weg brengen van voorspoed. Hij weet, dat als zij hun natuurlijke karakter niet overwinnen, de liefde voor de mammon hen ertoe zal brengen te struikelen en te vallen. Zijn doel wordt vaak bereikt. Wanneer de rijkdommen der wereld hun worden aangeboden, grijpen velen begerig de schat en denken, dat zij wonderbaar bevoordeeld zijn. De sterke liefde voor de wereld verslindt spoedig de liefde voor de waarheid...

Als degenen, die zo voorspoedig zijn, al hun bezittingen op het altaar van God zouden leggen, zouden zij hun zelfzuchtige, hebzuchtige geest overwinnen, en zo het plan van Satan vrijdelen. Wereldse rijkdom kan tot een zegen worden gemaakt, indien juist gebruikt. Iedereen, die deze bezit, moet beseffen, dat het hen geleend is door God om te worden gebruikt in Zijn dienst. Door het geven van vrije gave om de zaak van de waarheid te bevorderen en de behoeften van de behoeftigen te verlichten kunnen zij de middelen zijn om anderen te redden en zo een zegen brengen voor hun eigen ziel hier, en in de hemel een schat opslaan, die voor hen zal zijn in het hiernamaals.

De Waarachtige Getuige raadt aan: ‘Koopt van Mij goud, beproefd komende in het vuur, opdat gij rijk moogt worden; en witte klederen, opdat gij moogt bekleed worden ... en zalf uw ogen met ogenzalf, opdat gij zien

moogt’ (vers 18). Het goud van geloof en liefde, de witte klederen van een smetteloos karakter en de ogenzalf van de kracht van duidelijk onderscheidingsvermogen tussen goed en kwaad, dit alles moeten wij verkrijgen, voordat wij kunnen hopen om het koninkrijk van God binnen te gaan. Maar deze kostbare schatten zullen niet ons ten deel vallen zonder enige inspanning van onze kant. Wij moeten kopen, wij moeten ‘wees ijverig en bekeer u’ van onze lauwe toestand. Wij moeten wakker zijn om onze fouten te zien, om te zoeken naar onze zonden en om deze van ons weg te doen.

Zij, die hun verlangens gesteld hebben op aardse schatten, hebben een werk te doen om hun liefde voor de wereld te overwinnen. Velen slaan geen acht op de vermaning van de Ware Getuige. Zij verlangen de zegeningen, die Hij aanbiedt, maar zij proberen niet ernstig deze naar waarde op prijs te stellen. Wat een ijver en energie tonen zij bij het streven naar de bezittingen van de aarde! Welke koele berekeningen maken zij! Zij plannen en zwoegen van vroeg tot laat, en offeren hun gemak en comfort op om een schat te verkrijgen, die snel moet vergaan. Een overeenkomstige ijver van hun kant om het goud, de witte klederen en de ogenzalf te verkrijgen zou hen in het bezit brengen van deze hemelse schatten en het eeuwige leven in het koninkrijk van God.

Jezus zegt: ‘Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop; Indien iemand Mijn stem zal horen en de deur opendoen, Ik zal tot hem inkomen en Ik zal met hem avondmaal houden, en hij met Mij’ (vers 20). Maar velen hebben zoveel rommel opgestapeld voor de deur van het hart, dat zij Jezus niet kunnen toelaten. Sommigen moeten moeilijkheden tussen henzelf en hun broeders verwijderen; anderen zijn driftig, trots, hebzuchtig; bij weer anderen verhindert liefde voor de wereld de ingang. Dit alles moet worden weggenomen, voordat zij de deur kunnen openen en de Verlosser welkom heten.

Hoe kostbaar is de belofte: ‘Ik zal tot hem inkomen en Ik zal met hem avondmaal houden, en hij met Mij’ (vers 20). O, de liefde, de wonderlijke liefde van God! Na al onze lauwheid en zonden zegt Hij: Keer weder tot Mij en Ik zal tot u weerkeren, en zal al uw overtredingen genezen.

‘Die overwint, Ik zal hem geven met Mij te zitten in Mijn troon, gelijk als Ik overwonnen heb, en ben gezeten met Mijn Vader in Zijn troon’ (vers 21). Wij kunnen overwinnen. Ja; volledig, volkomen. Jezus stierf om een uitweg te maken voor ons, zodat wij elke fout kunnen overwinnen, elke verleiding kunnen weerstaan en ten slotte met Hem zitten in Zijn troon.

Het is ons voorrecht om geloof en verlossing te hebben. De kracht van God is niet afgenomen. Deze zou nu net zo vrij geschonken worden als vroeger; maar de gemeente heeft haar geloof om er beslag op te leggen en haar energie om te worstelen verloren, net als Jacob uit riep: ‘Ik zal U niet laten gaan, tenzij dat Gij mij zegent’ (Genesis 32:26). Vast geloof is doodgegaan. Het moet opgewekt worden in de harten van Gods volk. Zij

moeten aanspraak maken op de zegen. Geloof, levend geloof, leidt altijd omhoog naar God en de heerlijkheid; ongeloof naar beneden naar duisternis en dood.

Velen worden zo in beslag genomen door hun wereldse zorgen en verwarringen, dat zij weinig tijd hebben om te bidden en maar weinig belang voelen voor het gebed. Zij mogen de vorm van aanbidding naleven, maar de geest van de ware smeekbede ontbreekt. Zulken zijn ver afgeweken van het voorbeeld. Jezus, ons Voorbeeld, was veel in gebed; en o, hoe ernstig, hoe vurig waren Zijn smeekbeden! Als Hij, de geliefde Zoon van God, gedreven werd tot zo'n ernst, zo'n strijd, voor ons, hoeveel meer hebben wij dat nodig, die afhankelijk van de hemel zijn voor al onze kracht, onze hele ziel moet bewogen worden om te worstelen met God.

Wij moeten niet tevreden zijn, totdat iedere bekende zonde is beleden, dan is het ons voorrecht en plicht om te geloven, dat God ons aanneemt. Wij moeten niet wachten op anderen door de duisternis te dringen en de overwinning te behalen voor ons om eraan deel te hebben. Zo'n vreugde zal niet blijvend zijn. God moet worden gediend vanuit beginsel in plaats van uit gevoel. 's Morgens en 's avonds moeten wij zelf de overwinning behalen. in ons eigen gezin. Onze dagelijkse arbeid moet ons daarvan niet weerhouden. Wij moeten tijd nemen om te bidden, en als wij bidden, geloven, dat God ons hoort. Wij kunnen niet altijd meteen antwoord verwachten, want dat is om het geloof te beproeven. Wij worden beproefd om te zien, of wij zullen vertrouwen op God, of wij een levend, blijvend geloof hebben.

'Hij, Die u roept, is getrouw, Die het ook doen zal' (1 Thessalonicensen 5:24). Wij moeten de beloften van de Heer vertrouwen, vertrouw op God in de duisternis; dat is de tijd om geloof te hebben. Maar velen laten zich door gevoel leiden. Zij zoeken naar waardigheid in zichzelf, wanneer zij zich niet getroost voelen door de Geest van God; en zij wanhopen, omdat zij het niet kunnen vinden. Zij hebben niet genoeg vertrouwen in Jezus, dierbare Jezus. Zij maken Zijn waardigheid niet een deel van henzelf. Het beste, dat wij kunnen doen, is, wij zullen Zijn gunst niet verdienen. Het is de waardigheid van Christus, die ons moet redden, Zijn bloed dat ons moet reinigen. Maar wij moeten ons ervoor inspannen. Wij moeten doen, wat wij kunnen, wees ijverig en bekeer u, geloof dan, dat God ons aanneemt.

Velen meten zich aan elkaar, en vergelijken hun leven met het leven van anderen. Dit moet niet. Niemand dan Christus is ons gegeven als voorbeeld. Hij is ons ware Voorbeeld, en een ieder moet ernaar streven om uit te blinken in het nadoen van Hem...

Velen weten weinig van wat het is om zich te verloochenen voor de zaak van Christus. Zij studeren niet, hoe zij het beste God kunnen verheerlijken en Zijn zaak vooruit brengen. Maar het is het ik, het ik, hoe kan dit worden bevredigd? Zo'n godsdienst is waardeloos.

Op de dag van God, als degenen, die het bezitten, gewogen zullen worden in de weegschaal en te licht bevonden worden.

De ware christen zal wachten om de wil van God te leren en uitkijken naar de leiding van Zijn Geest. Maar bij velen is godsdienst slechts een vorm; levendige godsvrucht ontbreekt. Zij vleien zich, dat zij uiteindelijk gered zullen worden; maar God heeft geen genoegen in hen. Zij zijn aanstootgevend in Zijn ogen. Christus gebiedt hun nu: 'Wees ijverig en bekeer u.' Hij vermaant hen vriendelijk en getrouw te zoeken naar liefde, geloof en reinheid. Zij kunnen kiezen om de waarschuwing ter harte te nemen, zich te bekeren en zich te verzekeren van de zegen van de Heer, of te blijven in hun lauwe toestand en verworpen te worden door God als weerszinwekkend voor Hem. God zal niet altijd de afdwalingen van Zijn belijdend volk dragen. Hij is lankmoedig, en rijk aan goedertierenheid; toch zal Zijn Geest, lang weerstaan, uiteindelijk voor altijd worden teruggetrokken. De tijd zal komen, als de zoete stem der genade niet meer gehoord zal worden. Zijn laatste tonen zullen zijn weggestorven, en degenen, die zijn smeekbeden hebben geringgeschat, zullen worden overgelaten aan hun eigen wegen...

In de tijd van gevaar voor ons zullen de belijdende volgelingen van Christus beproefd zijn. Niemand zal in staat zijn te staan, alleen degenen, die een diepe en levendige ervaring hebben gehad in de dingen van God...

Velen weten nauwelijks, tot nu toe, wat zelfverloochening is, of wat het is om offers te brengen ter wille van de waarheid. Maar niemand zal de hemel binnengaan, alleen door dezelfde weg van vernedering, zelfopoffering en kruisdragend, die de Heiland betrad. Alleen zij, die bereid zijn alles op te offeren om het eeuwige leven te zullen hebben; maar het zal het waard zijn te lijden, waard het ik te kruisigen en elke afgod ervoor op te offeren. Het ver overtreffende en eeuwige gewicht der heerlijkheid zal opwegen tegen iedere aardse schat en elke aardse bezienswaardigheid in glans overtreffen." -The Review and Herald, 4 september 1883

DE UITSTORTING VAN DE LATE REGEN

Een samenstelling uit de Bijbel en de geest der profetie met toevoegingen door Fransisco Devai

‘Begeert van de Heere regen, ten tijde van de spade regen; de Heere maakt de weerlichten, en Hij zal hun genoeg geven voor ieder kruid in het veld’ (Zacharia 10:1).

onze hoop

Een van de meest duidelijk gekoesterde hoop in verband met het afsluitende werk van God is de beloofde late regen geweest. Tientallen jaren hebben gelovigen uitgekeken met verlangende verwachting naar de vervulling van de gebeurtenissen in verband daarmee. Door de pen van inspiratie weten wij, dat de uitwerking van de vroege en late regen op het zaad de verschillende fasen van het werk van de Heilige Geest vertegenwoordigen. Elke keer als wij getuigen van de regen, herleeft in ons deze verwachting. De apostel Petrus, sprekend door de inspiratie, paste de profetieën van Joël niet alleen toe op de ervaring van de gemeente tijdens de vroege regen, maar ook op de tijd van de laatste overwinning van het evangelie. ‘En het zal zijn in de laatste dagen, zegt God, Ik zal uitstorten van Mijn Geest op alle vlees... dat een ieder, die de Naam es Heeren zal aanroepen, zalig zal worden’. Op basis van deze verwachting vermaant Petrus ons ook: ‘Betert u dan en bekeert u’, opdat onze ‘zonden mogen uitgewist worden; wanneer de tijden der verkwikking zullen gekomen zijn van het aangezicht des Heeren (Handelingen 2:17-21; 3:19).

“Maar tegen het einde van de oogst op aarde is een speciale uitstorting van genade beloofd om de gemeente op de komst van de Zoon des mensen voor te bereiden. Deze uitstorting van de Geest wordt met het vallen van de spade regen vergeleken. Om deze verhoogde kracht des Geestes moeten de christenen hun gebeden tot de God van de oogst opzenden, ‘ten tijde van de late regen’. In antwoord hierop ‘zal de Heere een stortregen geven’. ‘Regenstromen laat Hij nederdalen, vroege regen en late regen’ (Zacharia 10:1; Joël 2:23)” – *Van Jeruzalem tot Rome, blz. 40.*

Deze hoop van de beloofde verkwikking hielp de gemeente vol te houden door de eeuwen van vervolging. Deze hoop werd nieuw leven

ingeblazen tijdens de eerste ervaringen van de Adventbeweging door de openbaring van de profetische gave. Deze hoop werd levend gehouden door het getrouwe overblijfsel tijdens de eerste en tweede wereldoorlog. Deze hoop wordt nog steeds levend gehouden door de getrouwen, niet alleen in de landen waar nu vrijheid van godsdienst is, maar ook door die getrouwe zielen, die leven onder godsdienstige onverdraagzaamheid en vervolging. Waarom wordt deze hoop nog steeds gekoesterd? Is deze hoop ongegrond geweest?

Geen ongegronde hoop

Neen! Onze hoop is niet ongegrond! Petrus zegt: ‘Want wij zijn geen kunstig verdichte fabels nagevolgd, toen wij u bekend gemaakt hebben de kracht en toekomst van onze Heere Jezus Christus, maar wij zijn aanschouwers geweest van Zijn majesteit... En wij hebben het profetische woord, dat zeer vast is, en gij doet wel, dat gij daarop acht hebt, als op een licht, schijnende in een duistere plaats, totdat de dag aanlicht, en de morgenster opgaat in uw harten’. De apostel vervolgt en zegt met nadruk: ‘Dit eerst wetende, dat geen profetie der Schrift is van eigen uitlegging. Want de profetie is voortijds niet voortgebracht door de wil van een mens, maar de heilige mensen Gods door de Heilige Geest gedreven zijnde, hebben gesproken’ (2 Petrus 1:16, 19-21).

Daarom is onze hoop gebaseerd op Gods beloften, zoals geopenbaard door de inspiratie aan Zijn knechten, de profeten. Wat is dan de Bijbelse basis voor deze gekoesterde hoop, de uitstorting van de late regen?

Allereerst zei God door de profeet Zacharia ons om te vragen: ‘Begeert van de Heere regen, ten tijde van de spade regen; de Heere maakt de weerlichten en Hij zal hun regen genoeg geven’.

Christus Zelf beloofde nadrukkelijk aan Zijn discipelen, dat Hij hen de Trooster zou zenden. Johannes 14:16-18; 15:26-27; 16:12-14. Jezus benadrukte ook, dat onze hemelse Vader meer dan bereid is om de Heilige Geest te geven aan degenen, die vragen. ‘Indien dan gij, die boos zijt, weet uw kinderen goede gaven te geven, hoeveel te meer zal

de hemelse Vader de Heilige Geest geven aan hen, die Hem bidden?’ (Lukas 11:13).

“Door aan Zijn discipelen het dienstwerk van de Heilige Geest te beschrijven trachtte Jezus hen te bezielen met de vreugde en hoop, die Zijn eigen hart vervulden. Hij verheugt Zich over de overvloedige hulp, waarin Hij voor Zijn gemeente had voorzien. De Heilige Geest was de hoogste van alle gaven, die Hij voor de verheffing van Zijn volk aan Zijn vader kon vragen. De Geest zou als een wederbarende macht worden gegeven en zonder deze zou het offer van Christus geen waarde hebben gehad.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 588.

Wat een heerlijk feit, dat God de mens geen grotere gave kon geven dan Een gelijk aan Zichzelf, Zijn Zoon. “In het geven van Zijn Zoon om te sterven voor de zonden van de wereld toonde de Heere God, welke waarde Hij plaatste op de mensen, in het geven van Jezus aan de wereld gaf Hij de beste gave van de hemel.” –*The Signs of the Times*, 20 november 1893.

En net zo glorieus is het feit, dat de Vader en de Zoon geen grotere gave konden geven aan de gemeente dan Eén gelijk aan Zichzelf, de Heilige Geest.

“De zonde kon alleen worden weerstaan en overwonnen door de machtige werking van de Derde Persoon van de Godheid, Die zou komen, niet met beperkte macht, maar in de volheid van de kracht Gods.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 588.

Waarom nu de vervulling van deze belofte te verwachten?

De Heer beloofde, door Zijn Woord, niet alleen Zijn Heilige Geest te zenden maar voorspelde ook de gebeurtenissen voorafgaand aan de uitstorting van de late regen.

Door de profeet Joël zei God: ‘En daarna zal het geschieden, dat Ik Mijn Geest zal uitgieten over alle vlees, en uw zonen en uw dochters zullen profeteren, uw ouden zullen dromen dromen, uw jongelingen zullen gezichten zien. Ja, ook over de dienstknechten, en over de dienstmaagden, zal Ik in die dagen Mijn Geest uitgieten’ (Joël 2:28-29).

Christus zei tegen Zijn discipelen: ‘En er zullen tekenen zijn in de zon, en maan, en sterren; en op de aarde benauwdheid der volken met twijfelmoedigheid, als de zee en watergolven groot geluid zullen geven. En de mensen het hart zal bezwijken van vrees en verwachting der dingen, die het aardrijk zullen overkomen, want de krachten der hemelen zullen bewogen worden. En alsdan zullen

zij de Zoon des mensen zien komen in een wolk met grote kracht en heerlijkheid. En als nu deze dingen beginnen te geschieden, zo ziet omhoog, en heft uw hoofden opwaarts, omdat uw verlossing nabij is’ (Lukas 21: 25-28).

“We staan aan de vooravond van grote en plechtige gebeurtenissen. Profetieën gaan in vervulling. Een eigenaardige, vreemde geschiedenis wordt opgetekend in de boeken des hemels. Alles in onze wereld is in beweging. Er zijn oorlogen en geruchten van oorlogen. De volkeren zijn toornig, en de tijd der doden om geoordeeld te worden, is gekomen. Gebeurtenissen splitsen zich toe om de dag van God, die zeer haastende is, te doen aanbreken. Nochtans blijft er als het ware, een ogenblik tijds over.” –*Uit de Schatkamer der Getuigenissen* 2, blz. 389.

“Laten wij, met berouwvolle harten, heel ernstig bidden, dat nu, in de tijd van de late regen, de stromen van genade mogen vallen op ons. Bij elke vergadering, die wij bijwonen, moeten onze gebeden opstijgen, dat God in deze tijd warmte en vocht zal uitdelen aan onze zielen. Als wij God zoeken voor de Heilige Geest, zal het in ons bewerken zachtmoedigheid, ootmoedigheid, een bewuste afhankelijkheid van God voor de volmaakt makende late regen. Als wij in geloof bidden om de zegen, zullen wij deze ontvangen, zoals God heeft beloofd.” –*Testimonies to Ministers*, blz. 509.

Waarom is de late regen nodig?

a. Voor de persoon, de late regen is nodig om het graan te laten rijpen.

“De late regen, valt in de buurt van het einde van het seizoen, rijpt het graan en bereidt het voor de sikkkel. De Lord gebruikt deze gang van zaken in de natuur om het werk van de Heilige Geest te tonen... Het rijpen van het graan vertegenwoordigt de voltooiing van het werk van Gods genade in de ziel. Door de kracht van de Heilige Geest moet het morele beeld van God volmaakt worden in het karakter. Wij moeten volledig veranderd worden naar de gelijkenis van Christus.” –*Testimonies to Ministers*, blz. 506.

b. Voor de gemeente, de late regen is nodig om verschillende redenen.

“De late regen, die de aardse oogst rijpt, vertegenwoordigt de geestelijke genade, die de gemeente voorbereidt op de komst van de Zoon des mensen. Maar tenzij de vroege regen is gevallen, zal er geen leven zijn; het groene blad zal niet uitbotten. Tenzij de vroege regens hun werk hebben gedaan, kan de late regen geen zaad tot ontwikkeling brengen.” –*Testimonies to Ministers*, blz. 506.

“Bij het begin van de tijd der benauwdheid werden wij vervuld met de Heilige Geest, en gingen wij uit en

verkondigden de Sabbat meer in het bijzonder...

Het begin van de tijd der benauwdheid, hier genoemd, heeft geen betrekking op de tijd, wanneer de plagen zullen beginnen uitgegoten te worden, maar op een kort tijdperk, juist vóórdat zij uitgegoten worden, terwijl Christus nog in het heiligdom is. In die tijd, terwijl het verlossingswerk aan een eind gebracht wordt, zal er benauwdheid over de aarde komen, en de volken zullen toornig zijn, en toch in toom worden gehouden, zodat zij het werk van de derde engel niet verhinderen. In die tijd zal de 'spade regen' of verkoeling van het aangezicht des Heeren komen, om kracht bij te zetten aan de grote stem van de derde engel, en de heiligen klaar te maken om te kunnen staande te blijven in het tijdperk, wanneer de zeven laatste plagen zullen uitgegoten worden." – *Eerste Geschriften*, blz. 93-94.

c. De mensen van de wereld hebben de late regen nodig, zodat zij hun laatste beslissing kunnen nemen.

"De gezichten van Gods boodschappers zullen stralen van heilige toewijding. Ze zullen van de ene plaats naar de andere gaan om de boodschap van de hemel te verkondigen. De waarschuwing zal door duizenden stemmen aan de hele aarde worden gebracht. Er zullen wonderen gebeuren, zieken zullen worden genezen en de gelovigen zullen tekenen en wonderen meemaken. Satan zal ook actief zijn met zijn bedrieglijke wonderen en hij zal zelfs 'vuur uit de hemel doen nederdalen op de aarde ten aanschouwen van de mensen' (Openbaring 13:13). De bewoners van de aarde zullen dan verplicht zijn partij te kiezen.

De boodschap zal niet zozeer door argumenten maar door de grote overtuigingskracht van Gods Geest worden gesteund. De argumenten zijn al aangevoerd. Het zaad is reeds uitgestrooid. Nu moet het ontkiemen en vrucht dragen. De publicaties, die door geschriftenevangelisten zijn verspreid, hebben hun uitwerking niet gemist. Velen waren wel onder de indruk van de boodschap gekomen, maar hadden de waarheid niet ten volle begrepen of gehoorzaamd. Nu dringen de stralen van het licht overal door en wordt de waarheid volledig begrepen. Gods oprechte kinderen verbreken de banden, die hen vastketenden. Hun familiebanden en het feit, dat ze tot een bepaalde kerk behoren, kunnen hen niet langer tegenhouden. De waarheid is belangrijker dan alle andere bijkomstigheden. Ondanks het feit, dat vele krachten zich gezamenlijk tegen de waarheid keren, zullen velen Christus volgen." – *De Grote Strijd*, blz. 565-566.

De late regen is nog niet uitgegoten. Waarom niet?

"Christus heeft aan Zijn gemeente de gave van de

Heilige Geest beloofd, en die belofte komt ons evenzeer toe als de eerste discipelen. Maar evenals aan iedere belofte is hieraan een voorwaarde verbonden... Wij kunnen de Heilige Geest niet gebruiken. De Geest moet ons gebruiken. Door de Geest werkt God in Zijn kinderen 'om Zijn welbehagen, zowel het willen als het werken' (Filippensen 2:13). Maar velen willen zich hieraan niet onderwerpen. Zij willen het zelf klaarspelen. Daarom ontvangen zij de hemelse gift niet. Alleen aan hen, die nederig op God wachten, die uitzien naar Zijn leiding en genade, wordt de Geest gegeven." – *De Wens der Eeuwen*, blz. 589.

"Christus heeft gezegd, dat de goddelijke invloed van de Geest tot aan het einde met Zijn volgelingen zou zijn. Maar de belofte is niet zo op prijs gesteld, als wel moest; en daarom wordt de vervulling daarvan niet gezien, zoals dat wel kon. De belofte des Geestes is een aangelegenheid, waarover maar weinig is nagedacht; en het resultaat is enkel, wat men kan verwachten, geestelijke dorheid, geestelijke duisternis, geestelijk verval en dood. Zaken van weinig belang nemen de aandacht in beslag, en de goddelijke kracht, die nodig is voor de groei en bloei van de gemeente en die alle andere zegeningen achter zich aan zou meevoeren, ontbreekt, hoewel die kracht in overvloed wordt aangeboden." – *Uit de Schatkamer der Getuigenissen 3*, blz. 217.

Ons vertrouwen is nog steeds in de menselijke plannen en inspanningen. "Laat ik u vertellen, dat de Heer zal werken in dit laatste werk op een wijze, die heel erg buiten de algemene dingen valt, en op een manier, die in tegenstelling zal zijn met iedere menselijke planning. Er zullen mensen zijn onder ons, die altijd zullen willen het werk van God te beheren, zelfs dicteren, welke bewegingen zullen worden gemaakt, wanneer het werk voorwaarts gaat onder leiding van de engel, die de derde engel vergezelt om de boodschap aan de wereld te geven. God zal gebruik maken van wegen en middelen, waardoor gezien zal worden, dat Hij de teugels in Zijn eigen handen neemt. De werkers zullen verrast worden door de eenvoudige middelen, die Hij zal gebruiken om Zijn werk van gerechtigheid te doen en te voltooien." – *Testimonies to Ministers*, blz. 300.

"Onder de stromen van de late regen zullen de bedenksels van de mens, de menselijke machinerie, soms weggevaagd worden, de grens van de autoriteit van de mens zal zijn als gebroken riet, en de Heilige Geest zal spreken door de levende, menselijke vertegenwoordiger met overtuigende kracht. Niemand zal dan kijken om te zien, of de zinnen goed zijn afgerond, of de grammatica foutloos is. Het levende water zal vloeien in Gods eigen kanalen." – *Ye Shall Receive Power*, blz. 324.

Wat is nodig?

Wat is nu nodig om het werk van de vroege regen

aan te nemen.

“Wanneer men het ik volledig geleegd heeft, wanneer elke valse god uit de ziel is weggedaan, wordt de leegte gevuld door het instromen van de Geest van Christus. Zo iemand heeft het geloof, dat de ziel reinigt van de verontreiniging. Hij is gelijkvormig aan de Geest, en hij denkt de dingen van de Geest. Hij heeft geen vertrouwen in zichzelf. Christus is alles en in allen.” –*Gospel Workers*, blz. 287.

“Hij, die Christus het meest lief heeft, zal het meeste goed kunnen doen. Er is geen grens aan de bruikbaarheid van iemand, die door zichzelf opzij te zetten ruimte maakt voor de werking van de Heilige Geest in zijn hart en een leven leeft, dat volkomen aan God is gewijd. Indien de mens de noodzakelijke discipline wil verdragen, zonder te klagen of onderweg te verzwakken, zal God hem van dag tot dag en van uur tot uur onderwijzen. Hij verlangt ernaar Zijn genade te openbaren. Indien Zijn volk de belemmeringen zal wegnemen, zal Hij het water des heils uitgieten in rijke stromen door de menselijke

kanalen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 203-204.

“Wij moeten bidden voor het verlenen van de Geest als het geneesmiddel voor de door zonden zieke zielen. De gemeente moet bekeerd worden en waarom zouden wij niet knielen voor de troon van genade, als vertegenwoordigers van de gemeente, en van een gebroken hart en berouwvolle geest om ernst te maken met de smeekbede, dat de Heilige Geest zal worden uitgestort over ons vanuit de hoge? Laten wij bidden, dat wanneer het genadig zal geschonken worden, onze koude harten weer verlevendigd kunnen worden, en wij onderscheidingsvermogen mogen hebben om te begrijpen, dat het van God is en ontvang het met blijdschap.” –*Testimonies to Ministers*, blz. 64.

Geliefde broeders en zusters, het is nu ons voorrecht de raad van de Heer aan te nemen, zoals in Zacharia 10:1, waar het ons dringend gevraagd wordt. Laten wij daarom nu vragen door geloof om deze gezegende gave van de Heilige Geest!

EEN BRIEF AAN TWEE JONGENS

Henry en Edson waren kinderen van James en Ellen White. Zij hadden een broertje, Willie, die 4 jaar oud was. Toen Henry 13 en Edson 11 jaar waren, moest hun moeder een reis maken; zij toevertrouwde hen toe aan de zorg van twee babysitters en schreef de oudere twee jongens een brief. Wat zijn sommige van de dingen, die zij schreef aan hen in haar brief? Laten wij eens kijken: “Mijn lieve Henry en Edson, Lieve kinderen, jullie moeder heeft jullie niet vergeten. Zij denkt iedere dag vele malen aan jullie. Wij hopen, dat jullie goede en getrouwe kinderen zullen zijn. Ik heb nagedacht, wat als een van jullie ziek zal worden en sterven, en jullie vader en moeder zien je niet meer? Zouden jullie bereid zijn om te sterven? Hebben jullie God meer lief dan iets anders? Kunnen jullie je spel vergeten om aan God te denken, om alleen weg te gaan en om Hem te vragen om Jezus’ wil jullie zonden te vergeven? Ik weet, dat veel van jullie tijd in beslag genomen wordt door jullie studie, en met het doen van boodschappen; maar, lieve kinderen, vergeet niet te bidden. De Heer houdt van kinderen, die tot Hem bidden. En als jullie echt berouw en spijt voelen over jullie zonden, zal God deze zonden vergeven om Jezus’ wil.

Als jullie verkeerd doen, verberg dan niet jullie verkeerdheid, maar belijd deze oprecht en ernstig. Ik denk, dat jullie dit zullen doen. Ik heb vertrouwen in jullie, dat jullie het geprobeerd hebben te doen. Blijf het zo doen en wij zullen jullie meer liefhebben dan, wanneer jullie je fouten verborgen houden. God houdt van oprechte, waarheidsgetrouwe kinderen, maar kan niet van degenen houden, die oneerlijk zijn. Wees gehoorzaam, lieve kinderen...

Als er iets gevraagd wordt om te doen, zeg dan niet: “Wacht even, tot ik dit gedaan heb”. Het is vervelend

om hetzelfde te herhalen. Nu, lieve kinderen, wees gehoorzaam, omdat je het wilt, niet omdat je gedreven wordt. Ik zal erop vertrouwen, dat jullie zullen doen, wat ik wil, dat jullie doen. Ik zal op jullie eer vertrouwen, op jullie mannelijkheid.

Vaak stel ik mij de vraag: “Zullen mijn lieve kinderen gered zijn in het koninkrijk”? Ik kan de gedachte niet verdragen, dat zij uitgesloten worden buiten de Stad met de goddelozen. Ik houd van mijn kinderen, maar God zegt, dat alleen de goede en heilige gered kunnen worden. En als jullie jullie fouten zullen overwinnen, elkaar liefhebben en vrede hebben onder elkaar, zal de Heere jullie zegenen en verlossen. Je kunt niet goed zijn, of goed doen in jullie eigen kracht. Jullie moeten naar God gaan en Hem vragen om kracht. Vraag Hem, dat Zijn genade jullie harten mag beïnvloeden en jullie oprecht maken. Geloof, dat de Heer het zal doen; vertrouw Hem om het te doen. Jullie kunnen kleine christenen zijn, God liefhebben en dienen.

Wees goed voor Willie. Houd van hem. Leer hem goede dingen. Als jullie verkeerd doen, zondigen jullie niet alleen voor jullie zelf, maar jullie leren hem te zondigen. Als jullie verkeerd doen, leer je hem verkeerd te doen; zo verdubbel je de zonde, die op je rust. Handel altijd, zoals je zou willen, dat Willie zal handelen. Spreek altijd prettig met hem en probeer hem gelukkig te maken.” –*An Appeal to the Youth*, blz. 42-44.

De spreuk is inderdaad waar: ‘Een jongen zal ook door zijn handelingen zich bekend maken, of zijn werk zuiver, en of het recht zal wezen’ (Spreuken 20:11). Laten wij allemaal denken aan deze brief, alsof hij geschreven is aan een ieder van ons en winst maken uit deze belangrijke gedachten.

